

Powódź coraz groźniejsza

Wisła wdziera się coraz głębiej w miasto

Fala powodzi pod Warszawą przybiera. Jak zapowiada szef sztabu przeciwpowodziowego, p. St. Skórewicz — punktu najwyższego przyboru należy się spodziewać dopiero jutro. Tymczasem poziom wody wzrasta i zagraża coraz to dalszym okolicom, a w obrębie Wielkiej Warszawy coraz to nowym ulicom i dzielnicom.

BURZE I DESZCZE

Od paru dni mieszkańcy nad Wisłą z trwogą patrzyli na niebo, czy nie zjawią się na nim chmury, z których deszcz może spotęgować klęskę. Z soboty na niedzielę obawa burzy zamieniła się w nieuchronną pewność, że burza nie ominie okolic Warszawy. Silne wyładowania elektryczne na szczęście nie były połączone z ulewным deszczem. Rano spadł deszcz nieco obfity. Jeszcze raz spadł w godzinach popołudniowych.

Mimo chmur od samego rana nad Wisłę dążyły tysiączne tłumy. Brzeg warszawski obstawili wzdłuż całego wybrzeża tłumy, głowa przy głowie. Wazycy wpa trują się w szeroko rozlane nurty „nowej Wisłki”, zamienionej w nieubłaganego wroga, pochłaniającego coraz większe kawały wybrzeża, atakującego z uporem w 17.

NA ST. MOST

Na stacji Most, koło mostu Kierbedzia, woda zalała już całkowicie tory, wtargnęła na dworzec. Po lewej stronie mostu, od strony Luna Parku stoją wagoniki w wodzie.

Plaże zalane aż po garderoby. Do niższych budynków wtargnęła woda.

NA PELCOWIZNIE

Na Pelcowiznie groza rośnie. Woda o godz. 2-iej po poł. docho dzi do szosy. Kilkanaście domów zalanych.

Ludzie snują się z troskami i spoglądają co chwila w stronę Wisły. Hen, daleko z wody wystają jakieś krzewy. Przy szosie sypią wał. Jakże mizernie on wygląda wobec nieustępliwego żywiołu!

Policjanci ścigają bezczynnych gapiów do łopat. Tymczasowi obrońcy są już wyczerpani całkowicie. Trzeba ich zastąpić. Posterunkowi tworzą grupy i natychmiast zaprzęają do pracy. Niebezpieczeństwo nie czeka. Posuwają się nieuchronnie, poziom wody rośnie.

Po prawej stronie szosy gromadzą się kobiety i prawie nie mó-

wiał Patrzą na Wisłę.

Wiadomo, że to jeszcze nie koniec. Jeszcze przybierze.

— Jest obawa, że jeszcze o pół metra! — mówi pogłoska, która natychmiast biegnie z ust do ust.

Posuwamy się pod Żerań, następnie do Piekietka, bardziej już bezpieczniejszego.

NA SOLCU

Wgórze rzeki, na Solcu woda wdziera się stopniowo na ulicę. W mętnej wodzie brodzą chłopaki z podkasanymi wysoko majtkami. Podoba im się, że chodzą po kamieniach w wodzie.

Na brzegu patrzą na kupki rozmywanego żwiru i piasku ludzie szczerzali od wiatru i słońca, o twarzach poranych, chudych. Na pewno żwirnicy. Patrzą na plon swej sypkiej pracy, wydartej przez rzekę z dna rzeczno go, znów przez rzekę spychanego na dno.

CORAZ GROŹNIEJSZE WIEŚCI

— Woda się podnosi — mówi. — Czerniakowską trzeba za zabezpieczyć.

— Na Sikierekach niedobrze — mówi inny informator. — Jak przerwie wał, albo przeniesie, będzie katastrofa.

Wiczymem współpracownik na szrej redakcji czyni ponownie objazd zagrożonych terenów.

TRZECIA NOC

NAD WEZBRANĄ WISŁĄ

Trzecia kolei niepewna i groźna noc rozwinęła swe skrzydła nad stolicą. Niepohamowana w swych zbrodniczych porywach Wisła sieje dalej nowe spustoszenie. Z coraz to innych dzielnic Warszawy sygnalizują pogarszanie się sytuacji.

W Sikierekach woda uszkodziła wał ochronny i przedostała się na tereny mieszkalne.

WODA WDZIERA SIĘ WYŻEJ

Ulica Rybaków zagrożona! Niszczycielskie fale otoczyły dom pod Nr. 9 pierścieniem żółtej wody, zagrażając bezpieczeństwu ludności. Mieszkańcy zamieszkali na dole i na parterze prze-

miesieni zostali do ubikacji, mieszczących się na wyższych piętrach.

Między mostami kolejowym i Kierbedzia woda posuwa się coraz bliżej ku najniższej położonej ulicy Brukowej na Pradze. W obrębie mostu Kierbedzia sytuacja pogarsza się z każdą godziną. Woda wdarła się już do biur i poczekalni na stacji Most.

POD ZAMKIEM

Przez usypany z worków wał oddzielający budowany od ulicy, wiodącej w kierunku koszar kompanji Zamkowej przesiąka woda. Kilku robotników pracuje nad uszczelnieniem zapory, chroniąc w ten sposób cały nisko położony teren koszarowy.

Od strony Pragi woda posuwa się coraz bliżej ogrodu „100 Pościel”, nie zagrażając jednak do tychczas poważniejszym następstwami.

NA PELCOWIZNIE

Następnie dojeżdżamy na Pelcowizne. Sytuacja na tym odcinku jest najgroźniejsza. Ośm opróżnionych przez mieszkańców domków mieszkalnych to pi się wprost w oczach w toni wezbranych wód. Tereny firmy „Standard Nobel” zalane doszczętnie.

Korzystając z uprzejmości komendanta tutejszego odcinka p. por. Wasilewskiego, zwiędzamy pod jego przewodnictwem cały dotknięty powodzią teren.

Woda podeszła już pod sam wał ochronny, jaki usypiano w ciągu doby ubiegłej, i osłgnęła na chodniku poziom około 1 metra.

Sprawdzamy to naocznie, kiedy jed na z harcerzek, posilająca się po ciężkiej pracy menażka zupy, zsunęła się nieopatrznie z nasypu i wpadła do wody. Biednej harcerce ofierze dobrze spełnionego obowiązku wygląda tylko głowa z wody. Nadjeżdża w tej chwili karetka Polskiego Czerwonego Krzyża i zabiera druhnę, celem „wysuszenia” jej.

NIEBEZPIECZNY WAŁ

Przy podniesieniu się poziomu wody o 20 cm. wał ten nie wytrzyma na napór. Woda wprawdzie nie przedostanie się wierzchem, ale bezwzględnie podmyje nasyp, i wydobędzie się na szosę, przez co zagrozi bezpieczeństwu mieszkańców, osiedlonych po prawej stronie szosy.

Z terenu firmy „Standard

Nobel” woda wydostaje się już na ulicę. Jeszcze w godzinach południowych można się było dostać do budynku kantorowego, kiedy o 12-iej w nocy woda podeszła pod sam parter.

GROŹNY KANAŁ

Kanał przecinający szosę Modlińska, na niebezpieczeństwo którego wskazywaliśmy już kilkakrotnie, zagraża obecnie całej dzielnicy. Woda przecieka już od kilku godzin i przedostaje się do rowu ciągnącego się wzdłuż ulicy Toruńskiej. Wszelkie dotychczasowe prace nad uszczelnieniem zapory kanałowej nie odniosły pożądanego skutku i komitet lokalny w przewidywaniu groźnych następstw przerzucił partje robotników do zabezpieczenia przejazdu kolejowego, który w wypadku silniejszego przeciekania wody, zostałby zalany. W tym celu również zainstalowano tuż przy torze hydrant, który odciągałby ilość napierającej wody.

36 P. P. NA POSTERUNKU

O godzinie 12-iej w nocy dowództwo nad Pelcowizną objął 36 pułk Legji Akademickiej. Zmobilizowano cały tabor samo chodowy, celem ewentualnego ewakuowania ludności z wszystkich domów, aż do przejazdu kolejowego. Ewakuacja ta nastąpi w miarę podnoszenia się poziomu Wisły. Obecnie przybór wody jest ciągle notowany, chociaż przerwanie wału karzewskiego odciążyło nieco siłę naporu fali.

NA GODZINIE 3-cią NAD RANEM SPODZIEWANA JEST FAJA GŁÓWNA

A tymczasem ewakuowana dotychczas ludność pozostaje pod opieką Polskiego Czerwonego Krzyża. Część mieszkańców opuściła wagony kolejowe i przeniosła się do swych rodzin.

O godzinie 12-iej woda osłgnęła 5,83 mtr.

LUBELSZCZYŻNA

Na terenie powiatu janowskiego woda opada i wynosi obecnie około 4 mtr. 48. Zalane są nadal 4 wsie. W pow. puławskim stan wody wynosi 4.06. Wskutek przerwania wałów za lana została Kępa Piotrowińska.

Wczoraj przed południem nad Lublinem i województwem lubelskim przeszła niezwykle gwałtowna burza z ulewным deszczem. Deszcz ten rozmył naprawione częściowo wały na terenie powiatu puławskiego i garwolińskiego. Od piorunów powstał szereg pożarów.

Na terenach obu powiatów sytuacja w dalszym ciągu jest groźna.

GARWOLIN

Sytuacja powodziowa na terenie powiatu garwolińskiego jest w stadium nieznacznie odprężenia przyboru wód.

W godzinach popołudniowych groźbę sytuacji powiększyła trwająca przez 3 godzinny burza, która spowodowała rozmiękczenie wałów oraz utratę wody. Ludność, naprawiająca wały na najbardziej zagrożonych odcinkach Kosumce i Ostrówek pracuje bez przerwy trzecią dobę i jest już zupełnie niezdolna do dalszej pracy. Mobilizowana jest ludność z dalszych gmin.

Z powodu zalania pół trzech wsi w gminie Stężyca pod Dębim komunikacja z temi wsiami została przerwana i utrzymuje się łączność na łożdach. Również na łożdach utrzymana jest łączność między pracującymi na wałach a mieszkańcami Piwonina, Siatkowa i Wysoczyna.

O godz. 18-iej wał wiślany pod wsią Ostrówek nie wytrzymał naporu wody i został przerwany. Wieś Ostrówek oraz kościół zostały zalane. Wody zalewają stopniowo znaczne obszary.

MAŁOPOLSKA

Na terenie dotkniętym klęską powodzi, w szczególności w powiatach mieleckim i dąbrowskim, woda opada. Utrzymuje się jeszcze wysoki stan na rzece Bren.

Na terenie powiatu bocheńskiego pod wodą stoją dwie gminy, w powiecie brzeskim — 8 gminy.

W powiecie bandomierskim sytuacja jest nadal poważna. Na wieśkach zagrożone udaly się oddziały wojskowe z pontonami motorowymi, wioząc żywność i środki sanitarne oraz pasze dla bydła.

W dniu wczorajszym na teren powodzi wyjechały patrole sanitarne, które zajmują się grzebaniem zatopionego bydła, celem przeciwdziałania powstawaniu chorób.

WSZYSCY DO OBRONY ZAGROŻONYCH!

Pełniący obowiązki tymczasowego prezydenta miasta stołecznego Warszawy pan Józef Ogiński wydał do mieszkańców stolicy w związku z powodzią następującą odezwe:

„Obywatele. Napór wód Wisły rośnie z każdą chwilą. Wały ochronne na Sikierekach, Czerniakowie, Pelcowiznie i pod cytadela zagrożone. Brygady robotnicze, pracujące bez przerwy od 48 godzin są przemęczone i muszą być zluźowane. Obywatele! Wzywam was do tworzenia obywatelskich ochotniczych oddziałów ratowniczych, które pod kierunkiem sztabu akcji przeciwpowodziowej pracować będą przy wzmacnianiu zagrożonych wałów. Niech wszystkie organizacje społeczne działają w tym kierunku na swych terenach.

Mieszkańcy południowej części Warszawy mała się zgłaszać do pracy do lokalu klubu „Syrena” (ul. Solec 10 tel. 935-39). Mieszkańcy północnej części niech się zgłaszają do wojskowego klubu sportowego na Żoliborzu. Nr. tel. 11-95-39. Skąd będą przewożeni na zagrożone miejsca.

Cudowny wynalazek

który nie pozwoli tonąć okrętom

PARYŻ. (PAT.) W Boulogne sur Mer odbyła się ciekawa demonstracja wynalazonego przez Juliusza Guillaume aparatu, uniemożliwiającego zatonięcie statku.

Wynalazca demonstrował swój aparat na kanale, w pobliżu Boulogne, zamykając się w

aparacie na statku, który następnie zatopiono. Po kilku minutach statek, który znajdował się 8 metrów pod powierzchnią wody, wynurzył się na powierzchnię.

Statek badany był przez fachowców przed i po zanurzeniu.

Aparat Guillaume'a oparty jest na prawie Archimedesesa. Ciężar jego waha się w zależności od tonażu statku. Aparat Guillaume'a, użyty w Boulogne ważył 25 kg. dla uniemożliwienia zatonięcia statków transatlantycznych, potrzebny byłby aparat o wadze 10 ton.

Dwie tragiczne katastrofy

podczas wyścigów samochodowych

BERLIN. (PAT.) Podczas wyścigów samochodowych dookoła Niemiec wydarzyły się dwie tragiczne katastrofy.

Biorący udział w wyścigu berlińcy Werner Schnocker odniósł w czasie nieszczęśliwego wypadku pod Lipskiem śmiertel-

ne obrażenia cieleśne.

Zawodnik Brandstetter zdarzył się w miejscowości Halberstadt z rowerzystą i zmarł.

P. min. Beck wyjechał do Tallina

Dziś o godzinie 0.20 wyjechał do Tallina p. minister spraw zagranicznych Beck wraz z małżonką.

P. minister Beck wraz z małżonką i towarzyszącymi im osobami prześlada po przybyciu do Wina, na samolot, którym odlecia do Tallina.

Kto ustąpi: rząd, czy min. Tardieu?

W przededniu przesilenia gabinetowego we Francji

PARYŻ. (PAT.) Rozmowa, jaką odbył z premierem minister Cheron, trwała godzinę i doprowadziła do potwierdzenia decyzji zwolnienia na wtorek rady gabinetowej.

Premier Doumergue przybędzie do Paryża we wtorek rano. Przed posiedzeniem rady gabinetowej premier odbędzie jeszcze kilka konferencji z poszczególnymi członkami rządu. W kołach politycznych oczekują, że premier zaproponuje min. Tardieu złożenie oświadczenia, iż nie miał on zamiaru obrażać partii radykalnej. Gdyby Tardieu odpowiedział na to odmownie, ustąpienie jego z gabinetu uchodzi za pewne.

Projekt Herriota zażegnania konfliktu przez jednoczesne ustąpienie 2-ch przywódców wrogich ugrupowań, to jest Tardieu i Herriota, przy pozostaniu na stanowisku innych ministrów nie zyskuje w kołach radykalnych poparcia. Szczególnie ostro przeciwstawia się temu projektowi min. Sarraut.

Faktem jest z drugiej strony, że min. Tardieu nie podtrzymał na ostatniej radzie gabinetowej ani jeden z pozostałych ministrów, a co więcej min. Barthou, jak to podkreślał „Le Jour”, silnie od Herriota powstał przeciwko wystąpieniu Tardieu.

W tych warunkach czynniki polityczne liczą się z ewentualnością dobrowolnego ustąpienia Tardieu z gabinetu.

Nie przeszkadza to dziennikom prawicowym głosić, że rozwiązanie konfliktu musi nastąpić po myśli kraju, który „od dawna dokonał wyboru pomiędzy szefem masonerii Chautemps, a b. premierem Tardieu u. mającym odwagę powiedzieć o aferze Stawiskiego całą prawdę”.

Dzienniki informacyjne ze spokojem jednak oczekują decyzji „Medra z Tournefeuille”.

twierdząc, że autorytet premiera Doumergue'a odegra dominującą rolę w rozwiązaniu trudnej sytuacji politycznej.

Premier Doumergue zasypywany jest telegramami i listami z całego kraju z prośbą o za utrzymanie kierownictwa nawy państwowej. Wczoraj w południe dziennik „Le Temps” uzyskał telefoniczną rozmowę z premierem Doumergue, który potwierdził, że przybędzie do Paryża we wtorek rano i że tegoż dnia będzie przewodniczył na

posiedzeniu rady gabinetowej. Co do osobistych wrażeń, premier chce zachować całkowitą dystrykcję.

— Mam stary zwyczaj — powiedział Doumergue — zastanawiając się nad wszystkim. Ponadto pragnę zapoznać się ze wszystkimi elementami sprawy. W tym celu muszę porozumieć się z kolegami w gabinecie. Dopiero potem poweźmę decyzje, z którą zapoznam ogół.

Silna burza gradowa na Łotwie pokryła lodem pola

RYGA. (PAT.) Nad północne mi okręgami Łotwy przeszła ubiegłej nocy silna burza gradowa, niszcząc na swej drodze zasiewy oraz sady owocowe.

Korespondenci pism ruskich podają, że w rejonie burzy pola

pokryte zostały kilkucentymetrową warstwą lodu.

Z Łotwy przeszła burza na sąsiednie okręgi pogranicza estońskiego, gdzie wyrządziła również poważne straty.

Niezwykłe zjawiska natury towarzyszyły burzom w Niemczech

BERLIN. (PAT.) Nad Berlinem, Marchją Wsch. i Półn. Śląskiem przeszła nocy wczorajszej olbrzymia burza, połączona z piorunami i ulewym deszczem.

Zaobserwowano przytem nie zwykłe zjawisko natury we wsi

Nittritz na Północnym Śląsku, gdzie przy 30 st. ciepła, w chwili rozpetania się burzy spadł duży śnieg. Śnieg ten pokrył okoliczne pola, wskutek jednak wysokiej temperatury w bardzo szybkim czasie stopniał.

Okrety polskie na wodach sowieckich

Świadczą one o polepszeniu stosunków między Polską i ZSRR

GDYNIA. (PAT.) Wczoraj o godz. 12-ej O. R. P. „Burza” i „Wicher” opuściły port wojenny w Gdyni, udając się do Leningradu.

Na czele zespołu wyjechał d-ca floty wojennej kontradmirał Józef Unrug w towarzysztwie szefa sztabu kom. Solskiego. Bada oni gośćmi rządu so-

wieckiego w Moskwie.

W Gdyni zegnali nasze okrety: charge d'affaires Podolski i attache wojskowy Barabnow.

Okrety nasze pozostaną w Leningradzie przez 5 dni.

MOSKWA. (PAT.) Z racji wizyty polskich statków wojennych w Leningradzie „Krasnaja Zwiezda”, organ lud. komisariatu obrony, pisze:

„Przedstawiciele polskiej marynarki wojennej jeszcze młodej, lecz mającej olbrzymie możliwości dalszego rozwoju, przybywają po raz pierwszy na wody sowieckie.

Wizyta jest stwierdzeniem konsolidacji stosunków przyjacielskich pomiędzy ZSRR a jego największym sąsiadem zachodnim. Pobyt w ZSRR przed stawiciele polskiej marynarki wojennej, ich kontakt osobisty z dowódcami sowieckich sił morskich i armii czerwonej, przyczyni się jeszcze bardziej do konsolidacji dobrych sąsiedzkich stosunków pomiędzy Z. SRR a Polską w interesie pokoju na wschodzie Europy”.

AMSTERDAM. (PAT.) Zawinał tu pod dowództwem kom. Popławskiego dywizjon polskich łodzi podwodnych „Wilk”, „Rys”, „Zbik” i „Wilja”.

Lasy płoną

BERLIN. (PAT.) O godz. 16.45 ogłosiło radio niemieckie z polecenia Reichswehry wezwanie, aby wszyscy urlopowani oficerowie, podoficerowie i szeregowcy z garnizonu Szczecina i Altdam stawili się natychmiast w swych koszarach, wobec ogromnych pożarów lasów okolicznych.

Pożar szaleje na przestrzeni 3.500 morgów magdeburkskich kultur 5—10 letnich. Wezwanie podobne skierowane zostało również do oddziałów szturmowych.

Czytajcie „Wesołe Wiadomości”

Wesoły Kacik

BEZ MARYNARKI

Jajko czasem bywa mądrzejsze od kury. Często młodzi okazują więcej rozumu od starszych.

Choćby jeżeli chodzi o ubranie. Młodzi na upał zrzucili marynarki i krawaty, spacerują w cieniotkach koszulkach z zakąsanymi rękawami i z politowaniem patrzy na szczerze zaple tych ze wszystkich stron, zadowolonych z siebie, którzy zalewają się potem.

Dlaczego wszyscy nie idziemy w ślady młodych? Dlaczego dusimy się w grubych marynarkach i zapiętych pod szyję kołnierzykach?

Kobiety są temu winne! Przez konaleń się o tem na własnej skórze.

Postanowiłem dać dobry przykład i wyszedłem onegdaj bez marynarki, w koszulce z krótkimi rękawami. Pierwsza osoba, która spotkałem w bramie była dozorczyńni. Wojciechowa. Spojrzała na mnie ze współczuciem:

— Co to bieda z człowieka robi! — westchnęła. — Taki pan był elegancki mężczyzna... Pewno pan posadę stracił, co?

— Ależ co znowu! Tak się ubrałem, bo mi gorąco. Teraz tak moda.

Wojciechowa z politowaniem pokiwała głową.

— Niedługo będzie moda bez portek chodzić. Bo się wszystkim wytrą. Eh, bieda, bieda...

— Moja Wojciechowo! — próbowałem tłumaczyć. — Jak się nawet komuś dobrze powodzi, to się musi pocić? Nie może się lekko ubrać?

— Móc — może. Ale jak człowiek ma, to nie będzie po ulicy latał w koszuli, jak dziad! Kto ma, to nie patrzy, że gorąco, tylko nosi! Żeby widzieli, że ma!

Machnęła pogardliwie ręką i odeszła.

— Co tam! — pocieszyłem się. — Taki stary babsztyl nie zna się na elegancji.

I żeby sprawdzić, jakie wrażenie zrobię na młodem damskim pokoleniu, poszedłem do ogrodu, gdzie umówiłem się ze znajomą panną Krysią.

Obejrzała mnie od stóp do głowy i przywitała niezwykle chłodno.

— Może na lody? — zaproponowałem.

— Na lody?.. Na marynarkę pan nie ma i lody chce fundować? Kup pan sobie lepiej krawat!

— Kiedy ja mam, panno Krysiu... Ja się tak ubrałem, żeby...

— A co mnie pański pot obchodzi! Pan mnie kompromitu-

Zamordowany przez córkę i zięcia

ŁÓDŹ. (PAT.) We wsi Strachocice gminy Ostrów Warszawski powiatu tureckiego dokonano morderstwa na osobie 52-letniego gospodarza Józefa Paczosnego.

Zwłoki Paczosnego znaleziono w lesie, odległym o 400 metrów od jego zagrodo.

Sledztwo wykazało, że Paczosny został zamordowany przez zięcia Bedmarka, żonę Bedmarka i Marię Paczosną na tle kłótni majątkowych.

Sprawców mordu policja ujęła.

Epidemia dżumy

MOSKWA. (PAT.) Według doniesień sowieckich z Pekinu, w Mandżurii wybuchła epidemia dżumy. Zmarło 25 osób.

Wells w Moskwie

MOSKWA. (PAT.) Do Moskwy przybył samolotem z Londynu znakomity pisarz H. G. Wells. Pobyt Wellsa obliczony jest na trzy tygodnie. Według pogłosek, ma on być przyjęty przez Stalina. Wells bawił ostatnio w Rosji w r. 1920 i wówczas odbył rozmowę z Leninem.

Granaty u kowala

WIEN. (PAT.) W Taxenbach koło Salzburga znaleziono u kowala Horzoga wielką liczbę granatów ręcznych i 40 kg amonalu. Kowala i trzech robotników aresztowano. Zeznał on, że materiał wybuchowy otrzymał od legionistów austriackich.

Promień śmierci

PARYŻ. (PAT.) „Depeche de Toulouse” zamieszcza wiadomość o dokonaniu przez znanego fizyka Teslę odkryciu promieni, mogących unicestwić eskadry samolotów z odległości 200 mil.

Dziennik zaznacza, że Tesla przedstawi wkrótce swój wynalazek konferencji rozbrojenkowej.

Powódź w Japonii

TOKIO. (PAT.) Wskutek wylewu rzeki Rakutoko w południowo-wschodniej części Korei 500 domów zostało zalanych, a setki uległy zniszczeniu. Wiele osób zginęło w czasie powodzi. Wskutek przerwania komunikacji telefonicznej i telegraficznej brak jest szczegółów z terenu powodzi.

Według informacji prasowych 5 tys. osób zginęło, lecz liczba ta zdaje się być przesadzona.

RUCH, POWIETRZE, ZDROWA STRAWA I PRZYJEMNOŚĆ, JAKA MORZE DAJE NAM W OBOZACH RADOŚCIA WSZYSTKICH NAS NAPAWA, — GDY MYŚLIMY URLOP SPEDZIĆ W MORSKICH ZORZACH.

Spiesz z ofiarą dla powodzi!

Je! Kto to widział, żeby elegancki mężczyzna miał gołe łokcie?

— Pani też ma gołe łokcie.

— Co mam, to mam! Nietylko łokcie mogą pokazać! Więcej też! I nikt mi tego za złe nie weźmie.

— Dlaczego?

— Bo kobiecie wolno. Ale mężczyzna musi być zapięty.

— Czy zawsze?

Panna Krysią zatrzymała się gniewnie.

— Co mi pan tu będzie ordynarne rzeczy mówił. Nie mam dziś czasu! Dowidzenia.

I poszła.

Tak, drodzy Czytelnicy! Jeżeli się w upalny dzień widzi tyłu mężczyzny, którzy się poca w grybnych marynarkach i duszą w opiętych kołnierzykach to tylko kobiety temu winne.

Napoleon Sadaś

Te troszke nie zaszkodzi

(S. F.) Była piękna, upalna niedziela. Tłumy spragnionych słońca i wody mieszczuchów zaległy plaże.

P. Zelman Najfeld leżał na plażu i wygrzewał się na słońcu. W pewnej chwili wstał i wszedł w wodę. Oddalił się trochę od brzegu, aż zanurzył się powyżej pasa i stanął.

I przez parę chwil stał, udając że patrzy na most. Ale woda tego dnia była wyjątkowo przezroczysta i to p. Zelmana zgubiło.

Kąpiący się obok, p. Bronisław Gładysz zerknął na p. Najfelda i zatrząsł się z oburzenia.

— Świnia, psiakrew! Co pan do cholery robisz?

P. Zelman wzruszył ramionami.

— Co mam robić? Ani nie zabijam nikogo, ani nie kradnę.

— Ale woda pan zanieczyszcza!

— Ja? — uśmiechnął się dobrodusznie p. Najfeld. — Tu schodzi z całej Warszawy, to jak trochę moje dojdzie, to się zanieczyści? Nie bądź pan głupi!

— Nie ja jestem głupi, tylko pan jesteś świnia! W pańskich nieczystościach mam się kąpać?

— Nie bądź pan dzieciak! To już dawno poszło do Gdańska.

— Nieprawda! Czuje, jak się woda przy mnie ociepliła! Tfu!

P. Bronisław splunął wściekle i groźnie spojrzał na p. Zelmana.

— Wylaz pan z wody!

— Z jakiej racji? Przecież już

dawno skończyłem.

— Ale co na pana spojrze, to mnie się zdaje, że w pańskiej nie czystości się kąpie! Całą wodę pan mi obrzydził! Wylaż pan!

— Nie chce! — uparł się pan N. — Woda jest dla wszystkich! Pan mi nie zabronisz się kąpać.

— Nie wyjdiesz pan? — zgrzytnął zębami p. Gładysz. — Zaraz zobaczymy!

Dał nurka i po chwili podbite nogi p. Najfelda odskoczyły od gruntu, pan N. stracił równowagę, zachłystnął się wodą i zaczął krzyżeć przerażliwie.

— Ratunku, ratunku! Tonę!

Ponieważ woda była płytka, odzyskał szybko równowagę, poleciał po pollecjanta, zażądał wylegitymowania p. Gładysza i nazajutrz wniósł skargę do prokuratora o usiłowanie zabójstwa przez utopienie.

Ale że działo się to wszystko przy brzegu i o utonięciu nie mogło być mowy, prokurator zakwalifikował to, jako naruszenie nieetykalności cielesnej pana N. i skierował sprawę do Sądu Grodzkiego.

— Proszę Sadu, — tłumaczył się na rozprawie oskarżony p. Gładysz. — Człowiek idzie do wody, żeby się oczyścić. Wiedząc, że woda ma zalać, kiedy ktoś mu z wody ubikację robi.

Sąd jednak, uznając, że przewracać p. Najfelda nie należało, skazał pana G. na 20 zł. grzywny.

Czy Giełda Mięsa powołana została do wyzysku spożywcy, kupca i hodowcy?

Złe zaczyna się dziać na warszawskiej Giełdzie Mięsnej, jeśli na jej terenie doszło do takiego zaognienia, że potrzebna jest pomoc zewnętrzna. To, cośmy się dowiedzieli od zarządu Związku Kupców Chrześcijań Przem. Mięsnego o Giełdzie, nazwać trzeba skandalem. Do młodej tej instytucji wdarł się system korupcyjny i stworzył pole do łamania etyki kupieckiej i dobrych stosunków gospodarczych.

Zanim rozpatrzmy sprawę na szerszej płaszczyźnie, oddajemy głos zarządowi wspomnianego Związku, który w ten sposób charakteryzuje sytuację, popierając swoje wywody faktami:

„Od początku swego istnienia Giełda Mięsa w Warszawie przyjęła na siebie obowiązki pobierania zaliczek na podatki państwowe. Początkowo zaliczki te, pobierane po 1 zł. od sztuki wieprza, były obliczone w wysokości, równającej się faktycznej należności podatkowej; obecnie zaś, przy spadku cen żywca o prawie 50 proc., zaliczki, pobierane przez Giełdę, wynoszą zł. 3 gr. 50 od sztuki wieprza, czyli wzrosły 3 i pół raza. To samo można powiedzieć o opłatach na rzecz Giełdy, ponieważ takowe zostały podwyższone z 25 gr. na 80 gr. od sztuki wieprza.

Tak nadmierne pobieranie podatku powoduje z jednej strony nadpłatę, z drugiej zaś strony od kupca zostają wycofywane z obrotu kapitały, dochodzące do kilku tysięcy złotych rocznie, co przy dzisiejszej ciasnocie na rynku pieniężnym nie wpływa dodatnio na rozwój handlu.

Od dnia 19 marca r. b. Giełda Mięsa w Warszawie rozdzieliła na dwie czynności to, co dotychczas wykonywało jedno przedsiębiorstwo.

ŁAŃCUCH POŚREDNICTWA
I tak: przedtem przedsiębiorstwa, trudniące się skupem zwierząt rzeźnych na prowincji, po dokonaniu uboju w Warszawie sprzedawały mięso detalistom, obecnie zaś zwierzęta rzeźne zakupione na prowincji muszą, podkreślamy to, że muszą być sprzedane w stanie żywym hurtownikowi, a ten dopiero może dokonać uboju i mięso sprzedać detalistom. Ta

przymusowa transakcja, wprowadzając zupełnie zbędnego pośrednika, obciąża niepotrzebnie każdą rzeźnię sztukami opłatami na rzecz podatków państwowych i Giełdy oraz zarobkiem tego pośrednika.

Od dnia 28 maja r. b. Giełda Mięsa w Warszawie zabroniła kupcom hurtownikom otrzymywania, za sprzedany towar detalistom, gotówki i nałożyła na detalistów obowiązek wnoszenia tej gotówki do Kasy Targowej, której jest udziałowcem. Kasa Targowa ze swej strony przy wypłacie zainkasowanej gotówki kupcowi hurtownikowi potrąca na swoją korzyść prowizję, co również jest swego rodzaju zbędnym pośrednictwem, niespotykanym w żadnej innej gałęzi handlu.

PROTEGOWANI POŚREDNICY

Jednocześnie z zarządzeniem Giełdy Mięsnej, wprowadzającym przymus sprzedaży sprawdzonego żywca w rece po średników, powstały pod protektoratem tejże Giełdy Mięsnej firmy „Pecoris”, „Basar”, „Polkadem”, „Centrozbyt” i t. p., mające na celu za odpowiednią prowizją ułatwianie tej sprzedaży, t. j. od kupca, sprzedającego żywca, przyjmować takowy do komisowej sprzedaży hurtownikowi na ubój.

Firma „Pecoris” otrzymała wyłączność sprzedaży wszystkich wołów, co już nie można nazwać przywilejem, lecz raczej monopolem. Inne firmy mające za zadanie objąć wyłączność na rynkach trzody chlewnej, baraniny i cieląt oraz mięsa z tych zwierząt rzeźnych, narazie nie rozpoczęły swej działalności, lecz w najbliższej przyszłości mają zacząć funkcjonować.

TRZECH POŚREDNIKÓW — TRZY PROWIZJE

Jak z powyższego wynika, Giełda Mięsa w Warszawie, która miała uzdrowić handel zwierzętami gospodarskimi, przeznaczonymi na ubój, przymusowo wprowadza pomiędzy hodowcę - rolnika a konsumenta aż trzech pośredników, a to

- 1) koncesjonowaną firmę,
- 2) hurtownika, zakupującego na rynku warszawskim, i
- 3) Kasę Targową,

POCO? NACÓ? W CZYM INTERESIE?

Zachodzi pytanie, jaki cel miała Rada Giełdy w powzięciu takiej, gospodarczo szkodliwej dla całego społeczeństwa, uchwały, wprowadzając tylu pośredników? Pytanie dla laika

bardzo trudne, dla znającego stosunki na Giełdzie jest bardzo proste. W skład tych monopolowych firm weszli i mają wejść radcowie i władze Giełdy.

GIEŁDA POWODUJE DROŻYZNĘ MIĘSA

Tak ogromne obciążanie pośrednikami każdej rzeźnej sztuki powoduje bardzo dużą rozpiętość pomiędzy ceną żywca i ceną mięsa. Gdy bowiem cena żywca za 1 kg. wynosi 70 gr., to cena 1 kg. mięsa wynosi zł. 1 gr. 05 w hurcie, przyczem należy stwierdzić, że kupiec, pomimo tak wygórowanej w stosunku do żywca ceny, pracuje bez zysku, a nawet częstokroć ze stratą. Te same obciążenia wywołują i inne zjawisko i to bardzo groźne, mianowicie, kupiec, ratując swój warsztat pracy przed ruiną, obniża cenę dotychczas płaconą rolnikowi, który i tak, według ostatnio poczynionych przez nasz Związek obliczeń, traci na wyhodowanej sztuce trzody chlewnej ca 20 zł. Gdyby doliczyć jeszcze pracę rolnika, koszt pomieszczenia i t. p., to strata będzie o wiele większa.

BEZPRAWIE SIĘ KOŃCZY

Ostatnio na terenie Giełdy Mięsnej w Warszawie zaszedł następujący wypadek: jeden z kupców detalistów, chcąc ominąć łańcuch pośredników, a tem samem mieć możność sprzedaży mięsa po niższej cenie, zakupił na prowincji kilka sztuk trzody chlewnej i sprowadził takowe na targowisko warszawskie, by po uiszczeniu należnych zaliczek na podatki, dokonać uboju i mięso sprzedać w swoim własnym sklepie detalistycznym. Niestety, Giełda Mięsa nie zezwoliła mu na dokonanie uboju i zażądała sprzedaży sprawdzonej trzody chlewnej w stanie żywym, a dla uboju kupienia innych sztuk względnie odkupienia tych samych.

Kupiec ten oparł się takiemu zarządzeniu i sprawę skierował do Ministerstwa Przemysłu i Handlu, motywując to tem, że zarządzenie takie jest sprzeczne i z ustawą o państwowym podatku przemysłowym i z Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie uregulowania obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem, a najgłówniej, że jest to sprzeczne z zasadami zdrowego handlu, który dąży właśnie do pominięcia zbędnego pośrednika.

Obecnie już mogę stwierdzić, że Komisarz Giełdy p. Rysiakiewicz wydał zarządzenie, by Giełda zezwoliła mi kupcowi dokonać uboju i zabrać mięso do swego detalistycznego sklepu.

ZRUJNOWANY HODOWCA

Ktoś może powiedzieć, że pomimo przymusowego wprowadzenia przez Giełdę Mięsną w Warszawie zbędnych pośredników cena mięsa w porównaniu z rokiem 1917 spadła prawie o 50 proc., co szła ja sam na początku stwierdziłem, lecz nie zapominajmy, że w okolicach Warszawy cena ta spadła jeszcze więcej i objaw zniżki cen należy przypisać z jednej strony temu, że wieś uległa dalszemu zubożeniu i sprzedaje żywca za jakąkolwiek cenę, byleby otrzymać choć trochę upragnionej gotówki, z drugiej zaś strony eksport bekony wyustał prawie zupełnie, co stwarza większą podaż, a tem samem zniżkę cen.

ROZWIJA SIĘ PRZEMYT MIĘSA

Taki stan rzeczy dał pole do rozwoju przemysłu mięsa, ponieważ ceny mięsa w Warszawie są wyższe o 30 do 70 proc., zależnie od gatunku, od cen w okolicach podwarszawskich. Przemysł ten odbywa się w warunkach anty-sanitarnych, co niejednokrotnie odbijało się na zdrowiu konsumentów.

Mając wszystko wyżej przytoczone na uwadze, Zarząd Związku Kupców Chrześcijań Przemysłu Mięsnego zwrócił się do Pana Ministra Przemysłu i Handlu z obszernym memorjałem, w którym wskazał najistotniejsze bolączki branży mięsnej w Warszawie i obecnie należy oczekiwać, że stanowisko, zajęte w tej sprawie przez Pana Ministra Florjana Raichmana usunie na terenie Giełdy Mięsnej w Warszawie wszystkie bolączki z handlu zwierzętami rzeźnymi i mięsem, a tem samem Warszawa doczeka się mięsa w cenie w przybliżeniu równej cenom w okolicach podwarszawskich.

Do sprawy tej powrócimy.

Kupon
Bezpłatna
pomoc prawna

Konkurs zadań

I ciekawych pytań

W dalszym ciągu serii II-iej prosimy o rozwiązanie następujących zadań:

3. NAJDROŻSZE...

Wyrzekamy się jednych rzeczy dla drugich, gdyż są dla nas cenniejsze. Często zdobywamy się na powiedzenie, że coś jest dla nas droższe nad życie. Niezawsz, nawet najczęściej, nie mówimy wtedy prawdy. Uprzymiarnijmy sobie bowiem, czybyśmy naprawdę zdobyli się na poświęcenie swego życia?

Są jednak wypadki, że poświęciłbyśmy je.

A więc odpowiedzmy szczerze, rozważyszyszy dobrze:

Co jest dla nas najdroższe, droższe ponad życie?

4. ZADANIE KRESKOWE

1. o o o o
2. o o o o
3. o o o o
4. o o o o
5. o o o o
6. o o o o
7. o o o o
8. o o o o
9. o o o o
10. o o o o

Oto dziesięć szeregów kółek. Dostawcie do tych kółek w każdym rzędzie kreski pionowe dłuższe lub krótsze, z prawej strony lub z lewej, wódł lub w górę, by dzięki temu utworzyły się wyrazy, któreby można odczytać. Np. przez dodanie kreski w górę z lewej strony kółka — utworzy się litera b, krótkiej kreski z prawej strony a i t. p.

Znaczenie wyrazów: 1) mówić o deszczu, 2) inaczej 24 godziny, 3) pogardliwie o kobiecie, 4) małe dziecko, 5) inaczej mówić, 6) inaczej zwrócić, 7) inaczej wręczyć, 8) inaczej dołożyć, 9) inaczej — ogląda, 10) inaczej iść o deszczu.

Kupon zadań i pytań
Nr. kuponu 2
Nr. gazety 205

NAJKRÓTSZY CZAS PRZEWOZU, ULATWIONE FORMALNOŚCI CELNE, DOSTAWA DO DOMÓW, NISKIE TARYFY — OTO ZALETY FRACHTU LOTNICZEGO
P. L. L. „LOT”
SAMOLOTY KURSUJĄ CODZIENNIE

W CZTERY OCZY

Intymne rozmowy Iksa z Czytelniczkami

Czy mężatce wolno kochać?

Dokończenie listu z numeru wczorajszego

ODPOWIEDŹ IKSA

Zacznę od najbardziej zasadniczego, w którym się Pani pyta, dlaczego Pani nie może męża kochać tak, jak kochanka. Po tak, jakby się Pani zapytała: „Dlaczego pani herbata wie tej smakuje, niż zacierki na mleku?”. „Nie wiem”, mógłbym odpowiedzieć. Aby Pani wszakże nie pomyślała (niesłusznie), że zbyt powierzchownie lub prozaicznie ujmuję sprawę, powiem Pani odrazu: rzadko kiedy ludzie się tak dobiegają, jak „w korcu maku”.

Otóż Pani się tak właśnie dobrała z kochankiem. Dlatego właśnie on dla Pani zerwał z narzeczoną, z którą przyjaźnił się cztery lata, a Pani zdradza z nim męża, dla którego Pani poza tem jest bardzo przychylnie usposobiona. To dobrane jest rzeczą niezwykłą, że

na i decyduje nie tylko o szczęściu małżeńskim, ale i o jakości przyszłego potomstwa.

Wielki uczyony Karol Darwin napisał nawet o tem ogromne dzieło i stworzył wiekopomną a przez nikogo jeszcze nieobaloną naukę o t. zw. „doborze płciowym”. Gdy małżeństwo za wierają ze sobą ludzie, którzy się „dobrali”, bywa ono z reguły szczęśliwe. Jak się o tem przekonać przed ślubem? O, to sprawa bardzo powikłana i trudna.

Słyszę, coprawda, w tem miejscu „Śmiech na sali” i naiwne powiedzonko: nic łatwiejszego... poprostu żyć ze sobą przed ślubem, przekonać się i już. Otóż to wcale nie jest takie proste. Gdyby tak wszyscy zaczęli się między sobą „wypróbować” pod pozorem zamiaru zawarcia ślubu, wkrótce dział

by się rzeczy straszne. Pole do nadużyć byłoby ogromne. Patriotowie „kobieciarze” poprostu dla „kawału” usiłowałiby „wypróbować” coraz to inną nie wiastę do czasu, póki nie sprawiałoby to im więcej kłopotu, niż przyjemności. Słowem, póki nie zostanie wypracowane jakieś ustawodawstwo, regulujące t. zw. „małżeństwo próbne” (a projektów takich jest już sporo!), niesposób czynić z tego reguły.

Nie pozostaje więc nic innego, jak zostać narazie przy starym systemie „kupowania kota w worku”, bo takim jest właściwie obecne małżeństwo, gdy między narzeczonymi „nic nie było”, a więc, jak w Pani wypadku. Jest tak zwłaszcza w małżeństwach, zawieranych z rozsądku, a w każdym razie bez wielkiej miłości. Nie wiem dokładnie, jak było u Pani, ale wyobrażam sobie, że tak: miała Pani już 27 lat, co niektórzy ludzie (niesłusznie) już uważają za staropanieństwo. Trafił się człowiek miły, przystojny, wogóle posiadający szereg zalet i chcący się żenić. Pomyślała Pani sobie, zapewne (a i rodzici-

na może nalegała): czas miła, nie można już być zbyt wybredną, zreszta, chłopiec ma wszystkie zalety, wreszcie dziewictwo w 28-ym roku życia już też pewno porządnie ciążyło, a więc, co tu się długo namyślać, czekać na tę wielką miłość, która jakoś nie przychodzi? Z Panem Bogiem i przed ołtarz.

I tak możeby pani jakoś dożyła do późnej starości, nie zaznając miłości prawdziwej, jak to, zreszta, zdarza się bardzo wielu ludziom. Ale trzeba było trafiać, że ów „odpowiednik”, ten z „korca maku”, przypadkowo się znalazł. A jak już się znalazł, to już przepadło. To się zdarza i to jest „ludzkie”...

Był taki medrzec rzymski, który powiedział: „Jestem czołowiekiem i nic ludzkiego nie jest mi obce...” Pani może o sobie powiedzieć to samo. To trudno: miłość, a nawet choćby tylko ów „dobór płciowy” to zjawiska najsilniejsze i najpotężniejsze. Nic się przeciw nim nie ostoi. Ani małżeństwo, ani żadne względy. Nietylko męża lub żonę się rzuca z miłości (albo niekiedy nawet tylko jej pozorów).

ale niekiedy starych rodziców dzieci.

Czy to jest u Was miłość, czy tylko t. zw. „dobór płciowy”, tego nie umiałbym powiedzieć. I dlatego dobrze, że nigdy ze sobą o miłości nie mówicie.

Bardzo to Pani pięknie ujęła, że Pani nie chce wymieniać imienia miłości nadaremno. O, tak, nie wolno kłaść tego wzniosłego uczucia tem, co niem być nie może. Ale, powtarzam, nawet jeżeli to nie miłość, tylko szaf zmysłowy, to zupełnie nie zmienia postaci rzeczy.

Co do mnie, jestem wielkim, przeciwnikiem rozbijania małżeństwa. Zadawanie sobie gwałtu także na nic się nie zda, jak się już Pani o tem przekonała. Gdyby jeszcze kochanek Pani bardzo nalegał na małżeństwo, możeby mogła być mowa o separacji. Ale on tego nie żąda, więc pocóż opuszczać kochającego męża albo i dziecko, jeżeli jest? Niechli narazie zostanie tak, jak jest. Jeżeli to tylko szaf zmysłowy, to wkrótce przeminie, a jeżeli nie, to... przsze o sobie jeszcze dać znać.

MIŁOŚĆ ANUSI

Wzruszające dzieje pięknego dziewczęcia

Elżunia rozejrzała się dookoła i rzekła:

— Nie uzna pan chyba za zbyt wielką kompromitację, że młoda panna ni stąd ni zowąd, nagle i prosto, nieproszona, po sąsiedzku zajrzała do młodzieńca?

— Ale skądże?

— Zresztą, będę tu zaledwie chwilę... ale ładnie tu u pana...

— Może pani łaskawie pozwoli dalej?

Nie czekając na jej odpowiedź, wstał i oprowadził ją po domu. Elżunia mówiła co chwila:

— Bardzo tu u pana miło... doprawdy.. Tak nowocześnie, a zarazem z wielkim gustem się pan urządził.

— Chyba tylko w łaskawych oczach księżniczki?

— Nie, naprawdę, bardzo mi się u pana podoba. Park śliczny... I wypięknieje jeszcze za parę lat, gdy się rozrośnie...

Bolesław już trochę ochłonął z pierwszego wrażenia. Pożerał oczami księżniczkę, zdumiony jej przybyciem i wielce niespokojny, co właściwie mu powie.

Elżunia musiała to odgadnąć, bo rzekła wreszcie: — Bez długich wstępów powiem panu, o co chodzi, bo Raczycki z Relskim gotowi natrafić na mój ślad, a tego nie chciałabym pod żadnym pozorem, bo trzeba byłoby przerwać naszą rozmowę, która musi się odbyć i to natychmiast...

Po chwili namysłu dodała:

— Ojciec mówił mi, że pan uczynił mi niemały zaszczyt, prosząc o moją rękę. Muszę stwierdzić, że wszystkiemu bym się na świecie raczej spodziewała, niż tego, i przyznam się, że to z pańskiej strony bardzo szlachetnie.. Ojciec powiedział mi wszystko i wiem, że gdyby nie pan, moglibyśmy od razu pójść z torbami... Nędza? Mój Boże, słyszałam, że coś takiego na świecie istnieje, ale nigdyby mi nawet do głowy nie przyszło, że mogłabym się stać moim udziałem. Zresztą, ukrywano to przede mną starannie... Sama, naprawdę, już od jakiegoś czasu podejrzewałam, że coś się rwie i kruszy, ale nie wiedziałam, że jesteśmy już bezpowrotnie zgubieni...

— Księżniczko... — szepnęła Chomowicz błagalnie, — ależ to... doprawdy... szkoda gadać...

— Przepraszam bardzo, nie chciałabym, aby między nami pozostały jakies nieporozumienia. Pragnę, aby wszystko było jasno i dokładnie powiedziane. Tak, jak ojciec wobec mnie sprawę postawił, właściwie nie mam nawet wyboru... Jeżeli wyjdę za pana, jesteśmy uratowani. Rodzice moi będą sobie mogli nadal mieszkać przez lato na zamku, przez zimę w ich pałacu warszawskim, pan znów kupi od nich parę włók, przez co zmniejszy się dług ojca wobec pana, słowem, wszystko będzie po staremu. Jeżeli zaś nie wyjdę za pana, lada dzień komornicy będą w Tomirzycach, wszystko pójdzie pod młotek, licytacja, subhastacja, parcelacja i jak to się wszystko nazywa, a my pójdziemy o żebraczym kijku w świat. No, czy nie tak sprawa stoi?

Bolesław wybełkotał:

— To prawda, ale...

— Bez żadnego „ale“... Prawda i już: sam pan to przyznaje... Otóż, proszę pana, myślałam nad tem wszystkiemu przez całą noc. Sprawa jest niesłychanie prosta: ślub lub nędza. Jeżeli wybiorę ślub, to w każdym razie chciałam pana uprzedzić, że będzie to najbardziej typowe małżeństwo z rozsądku, niemające nic wspólnego z miłością, z mojej strony przynajmniej. To właśnie chciałam panu uczciwie i otwarcie powiedzieć.

Przy ostatnich słowach głos jej drżał z lekka. Piersi falowały ze wzruszenia.

Dodała:

— Jeżeli mimo wszystko decyduję się na to małżeństwo, rozumie pan, że czynię to, aby ratować rodziców, zwłaszcza matkę, jedyną osobę, która tu cierpi niewinnie, bo reszta rodziny, to tacy utracjusze, że nawet wartoby, aby ich jaka kara spotkała... Słowem, proszę ode mnie nie żądać miłości, bo teraz zwłaszcza jestem tak przygnębiona wszystkiemu, co na mnie spadło, że nie odczuwam nic, oprócz wstrętu... Wzdrygam się z odrazy, że jestem przedmiotem takiego targu.

Bolesław wziął jej dłoń, której mu nie wyrwała, i rzekł pieszczotliwie:

— Proszę mi tylko nie odmawiać tej rączki, to już potem... jakoś...

— Co pan chce przez to powiedzieć?

— ...że otoczę panią taką troskliwością, zabiegli-

wością, aż pozyskam dla siebie udręczone serduszek pani, pocieszę je, ulecę z ran, wsączę ku sobie uczucie... przyjaźni conajmniej... a i to już będzie wiele, jeżeli odrazę, czy choćby niechęć, zamienię nawet tylko w przychylność...

— I myśli pan, że to się panu uda?

— Mam nadzieję...

Westchnęła głęboko i siląc się na uśmiech, szepnęła:

— Uprzedzam, że pójdzie to panu bardzo niełatwo.

Odparł tym samym delikatnym tonem:

— Chętnie poddam się próbie.

Elżunia wstała i podeszła do okna. Może dlatego, aby ukryć wzruszenie, które ją opanowało, pomimo pozorowanego spokoju i zimnej stanowczości.

Wreszcie rzekła:

— Czy pan sobie zdaje sprawę, jaki pan ciężar bierze na swoje barki?

— Toż to będzie dla mnie piórkiem w porównaniu z tem, co zyskuję...

— Zarazem postępuje pan wobec nas doprawdy po wielkopańsku.

— Czynię to z największą radością...

— Drogo pana będzie kosztowała ta zabawa. Wiem wszystko. Należy się panu od nas trzy miliony...

— O, niecałe... Nawet grubo mniej...

— Jakto? A więc ile?

— Dwa miliony siedemset tysięcy wszystkiego. Pożyczyłem je księciu i... już. Przecież są zhipotekowane na dobrach księcia, wartych o wiele więcej... Poza tem pobieram przecież procent... Doprawdy, nie widzę tu żadnego poświęcenia z mojej strony...

— Podobno ma pan procenty niezapłacone od dawna...

— A teraz nie będę ich wcale pobierał... Nie mogę przecież od teścia brać procenty... Jakby to wyglądało?

— Więc pan jest aż taki bogaty?

Dalszy ciąg jutro

POZERACZ SERC KOBIECYCH

Powieść-reportaż z tajników potwornej afery w świecie arystokracji

AWANTURA NA SZOSIE

Samochód Noderskiego minął w szalonym pędzie taksówkę i zjechał jej drogę. Kierowca taksówki nacisnął hamulce, rycząc przeraźliwie syreną.

Musiał stanąć.

Wychylił się przez otwarte okienko i kłął:

— Czego, taki synu, zajeżdżasz?.. Chcesz, że hym twoje eleganckie pudło rozwalą i siebie ukrzywdzi?!! Nie umiesz, byku, jeździć? Won z drogi!

Noderski wysiadł z samochodu.

— Cicho tam! — krzyknął. — Kogo pan tam wiesz?

— A pański zasmarkany interes? Pilnuj pan swego nosa!

— Trzymaj pan język za zębami, żeby panu go nie przycięła!

— O, jak Boga tego!.. Jeszcze będzie mi przygadawał! Jaśnie pan, psia jego nędza!

Noderski podszedł do taksówki i chwycił za klamkę.

— Łapy przy sobie!.. Zajęte! — huknął szofer i szybko otworzył drzwiczki, wysuwając długie nogi nazewnątrz.

Noderski nie spodziewał się, że ujrzy przed sobą takiego wielkoluda. Kierowca przerażał go przynajmniej o głowę, szerokie bary odgradziły go od drzwiczek.

— Niech się pan odsunie!.. — powiedział Noderski. — Wewnątrz jest pewna pani, z którą ja mam porachunki!

— To się pan będzie z nią liczył, kiedy pan chce, ale nie w mojej taksówce!

— A ja właśnie policzę się teraz!

— To się panu zdaje!

Szofer Noderskiego szedł na pomoc swemu panu.

— Odejdź pan, mówię po dobru, bo może być źle! — nachylił się szofer ku Noderskiemu.

— To samo ja panu radzę! — odparł Noderski. Odsunął się na krok, skinął głową swemu szoferowi.

— Zajęte! — huknął szofer.

— A idźciez wy, dranie, do wielkiej Anielki!.. Co to? Napad na szosie? Zebys ty nie był mocno u mnie przegrany, panie ładny!.. Znam twój numer i policji mogę powiedzieć!..

Nagle w rękę Noderskiego błysnął jakiś metalowy przedmiot.

— Ręce do góry i jazda od wozu! — krzyknął Noderski.

Kierowca taksówki przełknął głośno ślinę.

— Cholera, bandyci, czy co? — mruknął, usłuchał jednak rozkazu i odsunął się.

Noderski otworzył drzwiczki. W głębi wozu siedziała przerażona Teczka. Patrzyła szeroko otwartymi oczami na Noderskiego i drżała z oburzenia i strachu.

— Co to ma znaczyć, panie hrabio? — zawołała.

— To znaczy, że przesiadziesz się do mojego samochodu! — zawołał.

— Nie! — krzyknęła. — Wolę, żeby mnie pan zabił, jak mam się dostać w pana ręce!.. Nie wiedziałam, że mam do czynienia z takim człowiekiem!.. Prędejbym się śmierci spodziewała, niż zbrodniarza w panu!.. Z rewolwerem na szosie! Jak prawdziwy zbój!

Nie liczyła się już ze słowami. Rozpacz skłaniała ją do obelg.

— Nie jestem zbrojcem!.. Tylko nie pozwolę robić zartów z siebie!.. Przyjechałaś ze mną i ze mną wrócisz! Chcesz, czy nie! Jeśli nie przesiadziesz się do mojego samochodu, zabiorę cię siłą!.. Nie namyślaj się! Prędejbym się!

— Nie wyjdę stąd!

— Zobaczymy!

Złapał ją za rękę i pociągnął do siebie. Instyktownie, bez namysłu, zatopiła drobne ząbki w brutalnej dłoni, szarpającej jej rękę.

Syknął z bólu i puścił.

— Gryziesz?.. Ja i tak dam sobie z tobą radę!

Wskoczył do samochodu.

Broniła się rozpaczliwie. Mocne ramiona Noderskiego oplotły ją jak węże. Usiłowała drapać, kopać.

W nierównej walce prędko jednak traciła siły. Czuli, że słabnie i ostatnim wysiłkiem krzyknęła rozpaczliwie:

— Ratunku! Ratunku!

Nagle uścisł ramion Noderskiego zebrał. Jakies mocne ręce szarpnęły ich oboje, splecionych w walce.

— Dość tej zabawy! — usłyszała panna Teczka basowy głos kierowcy taksówki. — Pozbieraj pan swego szofera z szosy i dawaj stąd nogę!..

Ciało Noderskiego wstrząsnęło się, jakby od czegoś uderzenia. Ręce opadły mu bezwładnie.

Kierowca wywlókł go z wnętrza wozu i starał się ustawić na nogach.

— No widzisz, bracie, na co przyszło? Czego zacyznasz z Mikołajem?.. Nie znałeś go, to go teraz poznałeś!.. Dałbym sobie radę nie z takim, jak ty!.. Myślał, że bubka z rewolwerem się przełękne!..

Oszołomiony przez chwilę Noderski oprzytomniał. Wściekłym spojrzeniem obrzucił wielkoluda — kierowcę.

— Ty mnie jeszcze popamiętasz!..

— No, no, no!.. Nie tak prędko, przylemniaczku!.. Poznamy się kiedy, to niewładomo, komu będzie przykro!..

— Słuchaj, Teczko! — zwrócił się Noderski do dziewczyny. — Zapamiętaj sobie, co ci teraz powiem!.. Przysięgłem sobie i słowa dotrzymam!.. Ty wiesz dobrze, co postanowiłem i bądź pewna, że nie zmienię wszystkiego, by swego dopiąć!.. Z moich rąk się nie wymkniesz!..

— Nie strasz mi pan pasażerki!..

— Niech się pan nie wtrąca nie do swoich rzeczy! Odwrócił się, szukając oczami swego szofera. Leżał jak nieżywy na ziemi.

— Nic mu nie jest! — objaśnił kierowca. — Zaraz przyjdzie do siebie. A teraz moje uszanowanie! — roześmiał się.

— Gdybym miał rewolwer w rękę, nauczyłbym cię rozumu.

Taksówka ruszyła. Noderski patrzył na oddalające się czerwone światło. Zaciśnął pięści.

— Już ja cię dostanę! — szepnął do siebie.

Dalszy ciąg jutro

OSTATNIE WIADOMOŚCI SPORTOWE

Polska — Belgja w tenisie

W trzecim dniu meczu tenisowego między Polską a Belgją o puchar Davisa rozegrano z powodu niepogody tylko jedno i to też niedokończony spotkanie między Tłoczyńskiego a Naeyaertem.

Pierwszego seta wygrywa zdecydowanie Polak w stosunku 6:4. Belg gra dużo lepiej, niż w spotkaniu z Hebdą, stawiając miejscami bardzo zacięty nawet opór. Drugiego seta po emocjonującej walce wygrywa znów Tłoczyński tym razem w stosunku 10:8. Mistrz Polski gra słabiej niż w spotkaniu z Lacroix, jest nierówny, długa szybka piłka Belga zupełnie mu nie odpowiada.

W trzecim secie, podczas którego Naeyaert pada ofiarą kurczu nogi, gra zostaje przy stanie 7:6 dla Polaka przerwana za zgodą obu stron z powodu deszczu.

Dzisiaj dokończenie spotkania Tłoczyńskiego z Naeyaertem oraz ostatnia gra pojedyncza Hebdą-Lacroix.

Sądząc z dotychczasowego przebiegu meczu, spotkanie z Belgją należy uważać za wygrane.

W następnej rundzie spotkamy się z Estonją, po wygraniu z którą napotkamy na bardzo niebezpiecznego przeciwnika w postaci Austrii.

Warszawscy pływacy we Lwowie

We Lwowie rozegrany zostanie w niedzielę mecz waterpolowy półfinałowy o wejście do Ligi między Delfinem (Warszawa) a Czarnymi (Lwów) z wynikiem 7:2 (3:1) dla Delfinu. Nadto odbył się mecz pływacki między kombinowanym zespołem Del-

fin — Legia (Warszawa a repr. Lwowa). Mecz wygrali goście 69:58. W zawodach tych rekord okręgu warszawskiego na 100 m. na wznak ustanowiła Morawska 1:36,7. Nadto Kot miał w biegu 100 m. na wznak 1:22,8.

Sukces Polaków w Czechosłowacji

W Morawskiej Ostrawie z okazji 25-lecia istnienia Deutscher Sportverein Witkowitz odbyły się wielkie za wody lekkoatletyczne z udziałem sportowców niemieckich, czeskich i polskich lekkoatletów z Czechosłowacji. Palacy odnieśli w zawodach szereg sukcesów. Zajęli oni: w biegu na 100 m. 1-sze miejsce (11,7 sek.), na 800 m. 2-gie miejsce (38,7 sek.), na 800 m. 1-sze i 2-gie (2:14,8 i 2:16), wreszcie na 500 m. 2-gie miejsce z wynikiem 17:05,6. W rzucie oszczepem Polacy zajęli 1-sze miejsce (45,50), w skoku o tyczce 1-sze i 2-gie miejsca

(316 i 312). Poza tem w skoku wzwyż obsadzili 2-gie miejsce, w rzucie kulą 2-gie i 3-cie, w rzucie dyskiem 2-gie, w skoku wdal 3-cie (612), w biegu przez płotki 2-gie miejsce, a w rzucie dyskiem obruczą 3-cie miejsce. W sztafecie 4x100 m. Polacy uzyskali wynik 49 sek., zajmując 2-gie miejsce.

W ogólnej punktacji zwyciężył Polski Klub Sportowy z czeskiego Cieszyna. Klub ten wysłał najlepszych swoich zawodników na Igrzyska Polaków z zagranicy w Warszawie.

Liga waterpolowa

W Krakowie rozegrany został mecz waterpolowy o mistrzostwo ligi waterpolowej między A. Z. S. Warszawa i Makabi. Mecz ten zakończył się na remis 1:1 (0:1). Pierwszą bramkę zdobył dla Makabi Riterman, a następnie wyrównał dla A. Z. S. Baranowski.

Tabela Ligi Waterpolowej przedstawia się teraz następująco: 1) Makabi 4 gry 6 pkt. st. br. 6:2, 2) Cracovia 5 gier 6 pkt. st. br. 10:7, 3) AZS 5 gier 5 pkt. st. br. 9:8, 4) Legja 5 gier 2 pkt. st.

W Krakowie w niedzielnym meczu piłkarskim kombinowana drużyna Wisły pokonała Koronę w meczu o puchar 7:4.

W niedzielnym meczu piłkarskim o mistrzostwo ligi śląskiej Śląsk pokonał Amatorski KS 5:0.

br. 5:15, 5- EKS 1 gra 1 pkt. st. br. 1:1. Brak w tabeli meczu EKS — Makabi, przerwano go przy stanie 2:2. Mecz ten będzie jeszcze dokończony.

Tour de France

17-ty etap biegu kolarskiego dookoła Francji z Luchon do Tarbes wygrał Francuz Magne w czasie 2 godz. 51 min. 46 sek. Dystans etapu wynosi 91 km.

W klasyfikacji ogólnej pierwsze miejsce zajmuje bezapelacyjnie Francuz Magne, który obecnie ma już przewagę 19 min. 47 sek. nad Włochem Marton. 17 etapów Magne przebył w czasie 105 godzin 6 min. 35 sek. Martano ma czas 105:26:42, a trzeci z kolei Verwaecke 105:26:42.

W klasyfikacji drużynowej dużą przewagę ma Francja.

- 1) Francja 317 godz. 11 min. 39 sek.
- 2) Włochy 319 godz. 34 m. 8sek.
- 3) Hiszpania i Szwajcaria po 319:55:23
- 4) Niemcy 321:19:41.
- 5) Belgja 323:35:38.

Polska wygrywa lekkoatletyczny trójmecz bałtycki

W sobotę rozpoczął się w Rydze lekkoatletyczny trójmecz państw bałtyckich z udziałem reprezentacji Polski, Estonji i Łotwy.

Bardzo słabo prezentują się zawodnicy łotewscy, tak że walka rozgrywa się właściwie pomiędzy zawodnikami polskimi i estońskimi.

Rewelacją zawodów był wspaniały

wynik Kusocińskiego w biegu na 5000 metrów, a mianowicie 14:40,6 sek. Wynik ten jest nowym rekordem Polski, lepszym od dotychczasowego rekordu Kusocińskiego o 1,2 sek.

Wyniki zawodów przedstawiają się następująco:

100 mtr.: 1) Tomsot (E.) 11,3 sek.,

2) Trojanowski 11,3 sek. o pierz z pierwszym, 3) Kivitas 11,4 sek.

Kula: 1) Heljasz 15,03 mtr., 2) Widing (E) 14,78 mtr., 3) Suuk (E) 14,65 mtr., 4) Dimsa (L).

800 mtr.: 1) Kucharski 1:55,2 sek., 2) Fatal (E) 1:58,2 sek., 3) Lesicki 1:58,7 sek.

Skok wdal: 1) Kuttis (E) 6,97 mtr., 2) Rudzitis (L) 6,855 mtr., 3) Hofman 6,80 mtr., 4) Raen (E).

Oszczep: 1) Jurgis (L) 65,90 mtr., 2) Sule (E) 63,63 mtr., 3) Majner (E) 59,64 mtr., 4) Lokajski 59,73 mtr.

110 mtr. z płotkami: 1) Tomson (E) 15,7 sek., 2) Wieczorek 16 sek., 3) Beckman 16,5 sek.

500 mtr.: Bieg ten był najlepszą dla nas konkurencją, gdyż startujący w nim obaj Polacy zajęli dwa pierwsze miejsca. Kusociński był klasą dla siebie i walczył tylko z czasem. Zwyciężył w czasie 14:40,6 sek., co stanowi — jak wspomnieliśmy — rekord Polski. Drugie miejsce zajął Fjalka 15:27,8 s., 3) Proom (E) 15:31,1 sek.

4 po 100 mtr.: 1) Estonia 44 sek., 2) Polska 44,4 sek., 3) Łotwa 44,5 sek. Po pierwszym dniu prowadzi Estonia 72 pkt., 2) Polska 62 pkt., 3) Łotwa 34 punkty.

Na podstawie zdjęć fotograficznych, które ilustrowały finisz i metę w biegu na 100 metr., odbytym w Rydze, w ramach trójmecz Bałtyckiego, w sobotę, w wyniku tego biegu dokonano po prawki, a mianowicie przeniesiono Trojanowskiego z 2-go na czwarte miejsce. Dało to 2 punkty różnicy w punktacji ogólnej na korzyść Estonji, a na niekorzyść naszą.

Mimo to po wczorajszym, niedzielnym dniu zawodów, w ostatecznej punktacji trójmecz zwyciężyli Polacy, mając 134 punkty, na drugim miejscu Estonia 129,5 pkt., 3) Łotwa 72,5 punktów.

Wyniki zawodów niedzielnych przed stawiają się następująco:

200 mtr.: 1) Biniakowski 22,8 sek., 2) Tomson (E) 23 sek., 3) Kivitis (L) 23,4 sek.

Dysk: 1) Eriding (E) 44,14 mtr., 2) Dimza (L) 43,06 mtr., 3) Heljasz 42,43 mtr. Na piątym miejscu Siedlecki 42,10 mtr.

1500 mtr.: W biegu tym dwa pierwsze miejsca zajęli Polacy, przytem niespodzianką jest doskonały wynik Kucharskiego, który świetnym finiszem znacznie zbliżył się do Kusocińskiego. 1) Kusociński 4:00,1 sek., 2) Kucharski 4:01,8 sek., 3) Fatal (E) 4:04,4 s.

Skok wzwyż: Piawczyk, który przyjechał do Rygi w niedzielę o 4 rano, startował mimo zmęczenia i uzyskał wynik 180 cm. Taki sam wynik osiągnął Estończyk Schmidt, wobec tego obaj zawodnicy podzielili 1-sze miejsce. Trzecim i czwartym miejscem podzielili się: Polak Luckhaus i Estończyk Kalm po 175 cm.

400 m.: 1) Biniakowski 50,8 sek., 2) Rattus (E) 51,2 sek., 3) Kuska (E) 51,6 sek., 4) Lesicki.

Tyczka: pierwszym i drugim miejscem podzielili się Luckhaus i Estończyk Aarman, mając wynik po 380 cm. Trzecim i czwartym miejscem podzielili się Polak Sznajder i Łotysz Ljepins po 370 cm.

10.000 mtr.: 1) Fjalka 33:14,3 sek., 2) Noji 33:14,5 sek., obaj Polacy.

W sztafecie 4 po 400 mtr. pierwsze miejsce zajął zespół polski, startujący w składzie: Lesicki — Kucharski — Kusociński i Biniakowski, w czasie 3:26,3 sek. Na drugim miejscu Estonia 3:30 sek., na trzecim Łotwa 3:30,6 sek.

Sensacyjne zwycięstwo Legji

Legja — Austria (Wiedeń) 3:1 (1:0)

Minęły te czasy, kiedy drużyny austriackie potrafiły nam naprawde czemś zaimponować. Wczorajszy mecz należał do rzędu spotkań, które ogląda się z wielkim niesmakiem.

Gra była niesłychanie brutalna i w niczem nie przypominała międzynarodowego spotkania towarzyskiego. Położyć to chyba należy na karb bardzo nieudolnego sędziowania p. Romanowskiego, który całym szeregiem nieporozumiałych rozstrzygnięć wprowadził drużyny z równowagi.

Grę rozpoczyna bardzo ładnymi atakami Legja. Goście nie mogą pokazać, nawet słynny środek ataku Sindelar wypada dziwnie błado. W 29 minucie udaje się Grabińskiemu strzelić pierwszą bramkę dla Legji.

Po przerwie gra nabiera o-

strości, goście rozgrywiają się i są coraz lepsi. W 10 minucie łącznik Austrii Stroch zdobywa wyrównanie. Od tej chwili goście gniołają. Załamują się, gdy w 30 minucie sędzia dyktuje rzut karny dla Legji niewiadomo z jakiego powodu, zamieniony pewnie przez Martynę na 2-gą bramkę. Na trzy minuty przed końcem Gburzyński strzela trzecią bramkę dla swych barw.

Ruch — Cracovia 4:2

HAJDUKI W Wielkich Hajdukach rozegrany został towarzyski mecz piłkarski między Ruchem i Cracovią. Drużyna Ruchu wystąpiła z kilkoma rezerwowymi, mimo to wygrała 4:2 (0:2). W pierwszej połowie bramki dla Cracovi zdobyli Zembaczyński i Malczyk, a po przerwie bramki dla Ruchu strzegli Loewy (2), Buchwało i Kubzda.

Regaty wioślarskie o mistrz. Polski

W niedzielę w drugim dniu regat wioślarskich o mistrzostwo Polski wyniki były następujące: jedyński pań mistrzostwo Polski: 1) Plewakowa (Wilno) 5:10,2, 2) Grabicka (WKW); czwórki pań mistrz. Polski: 1) WKW

4:41,6, 2) BKW 4:46; czwórki mistrz. Polski 1) BTW 6:02, 2) WKS Grodno 6:10; ósemki nowicjuszy 1) Kaliskie T.W. 6:32, 2) AZS Poznań 5:33; dwójki bez sternika mistrz. Polski: 04 Poznań 6:39, 2) Plockie TW 6:47; czwórki młodszych TW Włocławek 6:12,8, 2) Kolej. KW Bydgoszcz 6:19; czwórki bez sternika mistrz. Polski Warsz. TW 5:52,6, 2) 04 Poznań 5:58; jedyński mistrz. Polski 1) Verey (AZS Kraków) 6:31, 2) Tugner (WTW); czwórki nowicjuszy Kolej. KW Bydgoszcz 6:11,8, 2) WKS Grodno 6:13; dwójki bez sternika mistrz. Polski 04 Poznań 7:28,8, 2) WTW 7:10; jedyński nowicjuszy Siminiewicz (WTW), 2) Balicki (AZS Kraków); ósemki młodszych AZS Poznań 5:33,6, 2) Kaliskie TW 5:33,8; jedyński młodszych Kabyliński (WTW) 7:01,8, 2) Poczebūt (AZS Warszawa) 7:19,8; dwójki podwójne mistrz. Polski Warsz. TW 6:19,6, 2) AZS Warszawa 6:32; ósemki o mistrz. Polski i nagrodę Pana Prezydenta R. P. Bydgoskie TW 5:27,4, 2) 04 Poznań 5:38.

Bieg kolarski dookoła Wielkopolski

W sobotę i niedzielę rozegrany został wielki kolarski dwuetapowy wyścig szosowy Poznań — Kościan — Poznań 400 km. przy udziale czołowych kolarzy polskich. Pierwszy etap wygrał Lipiński (Skoda), który jednak na drugim etapie odpadł. W pierwszym etapie odpadli Olecki, Michałak i Korsak — Zaleski. Drugi etap wygrał Starzyński. Ostateczny wynik: 1) Starzyński (Legja) 14:21:6, 2) Igniaciak (Prąd) 14:21:6, 3) Moczulski (WTC), 4) Włeczek (Resursa), 5) Urbaniak (Skoda), 6) Matjasz (Poznań), 7) Lan ge (Poznań).

KOLARSKIE MISTRZOSTWA ŚWIATA

Kolarskie mistrzostwa świata, które odbędą się w dniach 10 — 19 sierpnia b. r. w Lipsku, otrzymały już imienne zgłoszenia zawodników od 10 państw, a mianowicie: Czechosłowacji, Węgier, Luksemburga, Bułgarii, Irlandji, Austrii, Danji, Anglii i Łotwy.

Udział ponadto zgłosiły państwa: Francja, Belgja, Holandia, Hiszpanja, Italia, Szwajcaria, Szwecja, Polska i — oczywiście — Niemcy.

10.000 widzów!!!

Zespół bokserów warszawskiej Gwiazdy w składzie pięcioosobowym walczył w niedzielę w Łodzi z kombinowanymi zespołem łódzkim Hakoah — Stern. Gwiazda zwyciężyła wysoko 9:1.

W zespole Gwiazdy był mistrz Polski, Rotholz, którego osoba ściągająca na mecz ohrzymia liczbę widzów, sięgając 10.000.

Igrzyska Sportowe Polaków zagranicą.

M. S.) Gdzieś daleko w czeluściach kopalń północnej Francji i Westfalji, gdzie polski górnik żyje i pracuje. Gdzieś w dalekiej Brazylii czy Stanach Zjednoczonych, dokąd wyemigrował w poszukiwaniu chleba polski robotnik, tam wszędzie powstała w ostatnich czasach wspaniała, imponująca nawet nam w kraju, organizacja sportu, oparta na jaknajlepszych, na jaknajnowocześniejszych wzorach. Nasz polski emigrant w najgorszych choćby warunkach, hołduje zawsze zasadzie, że „gdzie Polak, tam Polska“ i tej właśnie tak drogiej mu

Polsce stara się za wszelką cenę przysporzyć nowych obrońców, nowych obywateli. Rzecz ciekawa, że ten właśnie „zarobkowy“ emigrant, człowiek prosty zrozumiał, czym jest w dobie dzisiejszej sport, jakie jest jego znaczenie i jakie daje korzyści.

W dniach od 1 do 8 sierpnia odbędą się w Warszawie Pierwsze Igrzyska Sportowe Polaków z Zagranicy, zorganizowane przez Radę Organizacyjną Polaków z Zagranicy z okazji II Zjazdu Polonii zagranicznej.

Igrzyska Sportowe, które zgro-

adają przeszło 400 zawodników ze wszystkich ośrodków polskich będą imprezą potężną, imponującą we wszystkich szczegółach. Dla nas w kraju Igrzyska będą świetnym wskaźnikiem sił zarówno Emigracji, z którą się po raz pierwszy bliżej zetknijemy, jak i naszych reprezentacji krajowych, gdyż w ramach Igrzysk przewidziano cały szereg spotkań między krajem a Emigracją.

Jeżeli w piłce nożnej i lekkiej atletyce zwycięstwo powinno, ale też nie bez walki przyspaść w udziale krajowi, o tyle w boksie gdzie zobaczymy cały szereg bokserów, mających już wyrobione nazwiska na rynkach międzynarodowych, zwycięstwo powinno

przyspaść w udziale Emigracji, która, począwszy od wagi lekkiej, reprezentuje naprawde bardzo poważną klasę.

W boksie emigracyjnym pierwszą skrzypce będzie grała Francja, z bokserami tej miary, co „Casimir“ Beszterda, Jabłoński, czy Lange.

Prócz boksu, dziedziną, w której odegra ważną rolę, będzie kolarstwo. Szosowcy z Francji osiągną na 100 km. czasy grubo poniżej 2 g. 50 — 2 g. 40 minut, jak na nasze krajowe warunki są to czasy naprawde doskonałe, i nasze władze kolarskie dobrzeby zrobiły, zwracając uwagę na „emigrantów“ przed generalną batalją szosową z Niemcami, od któ-

rej dzielą nas już tylko tygodnie.

Jeżeli chodzi o sport kobiecy, to zobaczymy na bieżni Walasiewiczównę i Przybylską, startującą prawie że we wszystkich konkurencjach, w tej dziedzinie Ameryka ma przewagę bezapelacyjną.

Obszerne rozpisywanie się nad igrzyskami przechodzi nasze kompetencje, to należy do pism sportowych, my z naszej strony rzucimy hasło: W dniach 1 — 8 sierpnia, każdy, interesujący się sportem, winien znaleźć się na trybunach stadionu Wojska Polskiego, aby dowiedzieć, że i my w kraju interesujemy się Emigracją, że jest ona dla nas również drogą — jak my dla niej!

Lipiec
24
WIOREK
Kauquady

KRONIKA KRAKOWA

Pogrzeb wiceprez. Dra Ignacego Landaua

Wczoraj przedpołudniem z domu żałoby przy ul. św. Jana 3 wyprowadzono na miejsce wiecznego spoczynku zwłoki bl. p. dra Ignacego Landaua, wiceprezydenta miasta Krakowa.

Na czele konduktu żałobnego postępowała orkiestra pracowników magistratu miejskiego, przybrana w czarne żałobne

szarfy. Za nią postępował pluton straży pożarnej, niżej funkcjonariusze magistratu. Za karawanem kroczyła rodzina, a nieco dalej przedstawiciele władz rządowych, samorządowych i wojskowych.

W pogrzebie wzięła udział inspektor rada miejska z prezydentem m. Krakowa drem Kap

lickim na czele. Rada miejska m. Lwowa wysłała na pogrzeb swego delegata, wiceprezydenta dra Chajesa. Poza to w pogrzebie udział wzięli senatorowie i posłowie oraz przedstawiciele całego szeregu stowarzyszeń społecznych i kulturalnych m. Krakowa.

Teatr Im. J. Słowackiego
Fräulein Doktor

Co grają w kinach krakowskich?

Adria „Obiad o 8-mej“
Atlantic „Jarmark miłości“ i „Niepotrzebna“
Apollo „Hopia“
Bagatela „Marzenie 22“
Dom Żołnierza „Płonące serca“
Promień „Pożegnanie z bronią“
Słonko „Rozkoszne kłopoty“
Słońce „Za pieniądze“
Świt „Jeździec w masce“
Wiecicha: „Musisz się ożenić“
Wanda: „Żle kochana i Frantsch Tone“

RADIO

8 30 Andeja poranna, 10 00 Nabożeństwo ze Lwowa, 11 57 Hejnał, 12 10 Piosenki muzyczne, 13 00 Feljton, 13 10 Muzyka lekka, 13 45 Odczyt, 14 00 Muzyka ludowa, 15 15 Gramofon 16 45 Mece tenisowy o puchar Davisa Polska—Belgia z Warsz. 17 00 Koncert 19 00 Rozmaitości, 19 55 Lokalne wiadomości sportowe, 20 00 Transmisja z Warszawy, 20 02 Wiadomości bieżące, 22 15 Feljton,

Krakowska klasa B.

Rozgrywki w klasie A zostały w ub. tygodniu zakończone, natomiast w dalszym ciągu toczą się zacięte rozgrywki w klasie B, które wzbudzają coraz większe zainteresowanie z uwagi że, o tytuł mistrza i wicemistrza, którzy wejdą do rozgrywek o wejście do klasy A., walczy aż 5 drużyn. Dla orientacji podajemy tabelę kl. B. grupy krakowskiej.

Nazwa klubu	gier	punkty	stos. bramek
Unia	17	29	45:14
Nadwiślan	17	26	48:17
Z. F. G.	17	25	59:18
Łobzowlanka	16	20	25:19
Siła	17	19	42:29
Czarni	17	17	37:30
Prądniczanka	17	17	31:29
Polonia	17	17	30:33
Hakadur	17	10	26:38
Sparta	16	14	25:31
Patria	16	11	22:38
Orlecia	16	5	16:55
Jutrzenka	17	0	12:76

Unia—Prądniczanka 3:1

Zasłużona zwycięstwo Uni, która po zwycięskiej walce zdobyła dalsze 2 punkty i silnie umocniła się na czele tabeli.

Nadwiślan—Siła 3:2

Zawody dość ciekawe przy lekkiej przewadze Nadwiślanu.

Czarni—Orlecia 4:1

Prasa cały czas zawodów znaczną przewagę zwycięstw. Orlecia jako całość przedstawia się b. słabo.

Z. F. G.—Patria 6:0

Wysokie zwycięstwo drużyny fabrycznej nad ostro grającą Patrią. Wynik odpowiada przebiegowi gry.

Sparta—Polonia 0:0

Gra równorzędna. Więcej z gry miała jednak drużyna Sparty, która nie umiała wykorzystać szereg dogodnych sytuacji.

Hakadur—Jutrzenka 2:1

Drużyna Jutrzenki jest tylko destarzynią punktów i bramek, gdyż w dotychczasowych rozgrywkach jeszcze nie zdobyła ani jednego punktu. Spadek Jutrzenki do klasy C jest nieunikniony.

Kabel—Hagibor 5:2

Wynikiem tym drużyna Kabla uzyskała z powrotem prowadzenie w swej grupie.

Wieliczanka—Sławinka 3:1

Zasłużone zwycięstwo Wieliczanki nad słabo grającą w tym dniu Sławinką.

Garbarnia lb.—Podgórze lb 12:2

Zawody o mistrzostwo klas A., rezerw drużyn ligowych zakończyły się wysokim zwycięstwem drużyny Garbarni, która wystąpiła z kilkoma gracami drużyny ligowej. Bramki zdobył Woźniak 4, Harlander 3, Czub 3, Pelus i Skóra po jednej, dla pokonanych Waclaw i Szary.

Wisła lb.—Korona 7:4

Wisła grała bardzo dobrze zwłaszcza do przerwy. Korona grała niepotrzebnie ostro. Bramki dla Wisły zdobyli Oleksik 3 (karne) Filo 2, Feret i Koziański po jednej, dla Korony Szary i Lamot.

Katastrofa motocyklowa k. Krakowa

Józef Marszałek, urzędnik firmy Francka w Skawinie, jadąc motocyklem w kierunku Krakowa, najechał w gm. Gaj na przydrożny słup telegraficzny skutkiem czego doznał ciężkiego uszkodzenia kości ciemieniowej i krwotoku. Wezwano pogotowie ratunkowe przewieziono Marszałka do szpitala św. Łazarza w Krakowie. Motocykl został zupełnie rozbity.

Straszny wypadek podczas pracy

W czasie pracy w nowo-wbudowanej sztolni „Danuta“ gwaręstwa rudy i węgla z Czerny pow. chrzanowskiego, górnik Józef Glen, lat 43 z Czerny został przygnieciony spadającym z wysokości 1 m. 70 cm. kamieniem węglowym o wadze 450 kg. i doznał ciężkich wewnętrznych obrażeń. Glena koledzy wydobyli natychmiast z pod bryły i przewieźli go do szpitala w Chrzanowie.

Zamach samobójczy w celi więziennej.

Ostatnio policji toruńskiej wpadła w ręce groźna szajka zawodowych złodziei-włamywaczy, których wraz z niej. Twardowską Weroniką, liczącą zaledwie 18 wiosn życia osadzono w areszcie policyjnym.

Twardowska prawdopodobnie w obawie przed karzącą ręką sprawiedliwości w zamiarze pozabawienia się życia, przecięła sobie u rąk żyły. Stan jej jest nie bardzo groźny.

Na początku zabawa, a potem nożem w serce.

Na folwarku Stawce, niedaleko Krasnegostawu miała miejsce zabawa weselna.

Kiedy już towarzystwo było mocno pod gazem, wynikła kłótnia pomiędzy dwoma uczestnikami Stanisławem Wosiem i Janem Szubratowskim.

W pewnej chwili Stanisław Woś wyciągnął nóż i wbił go w całą siłę w serce Szubratowskiego.

Szubratowski brocząc krwią, upadł na ziemię i po kilku zaledwie minutach wyzionął ducha. Zbrodniarza aresztowano.

Kradzieże

Tetz Zofji zam. w Krakowie przy ul. Piłsudskiego L. 9 skradziono z niezamkniętego przedpokoju garderobę wart. około 500 zł.

Klugerowi Antoniemu zam. w Krakowie przy ul. Skawińskiej L. 23 skradziono 3 000 zł. w gotówce oraz garderobę i bieliznę męską i damską wart. około 2 000 zł.

Eójka podczas zawodów sportowych.

W dniu dzisiejszym na boisku AZS w Lublinie podczas zawodów między drużyną polską a żydowską powstała na trybunach wśród publiczności bojka, przyczem publiczność wtargnęła na boisko.

Zawody zostały przerwane, sędzia uciekł z boiska. Kilkanaście osób zostało poturbowanych.

Wezwano policję, które rozpedziła roznamiętnionych sportowców.

Zniżka do kin: „Adria“, „Atlantic“

dla Czytelników „Ostatnich Wiadomości Krakowskich“

Wyciąć i przedłożyć w kasie kinoteatru

Ważny tylko w dniu 24 lipca 1934 r.

W atak białej gorączki—zawisł na sztachetach uciekając przed pobitym policjantem

Otrzymałszy sobotnią tygodniówkę, warszawiak, niejaki Łukasz Pełka, udał się wraz z kolegami do restauracji. Po kilkugodzinnej libacji, Pełka, nadużywając alkoholu w drodze powrotnej do domu, zamiast do swego mieszkania przy ul. Radzywińskiej 23, wszedł do domu nr. 2 przy ul. Łamanej i przez pomyłkę przez uchylone drzwi dostał się do mieszkania szewca, Franciszka Woźniaka.

Nie zwracając uwagi na zdziwienie domowników, przybysz położył się najspokojniej na kanapie z zamiarem przedrzemiania się. Woźniakowie usiłowali usunąć ze swego mieszkania intruza, co wprowadziło w pasję pijanego Pełkę.

Wybił kilka szyb w oknie, przewrócił stół i szafę, poczem wszedł do sąsiedniego mieszkania gdzie pozrywał firanki z okien.

Przerażeni lokatorzy dali znać do policji XV-go komisariatu, skąd wysłano na miejsce przodownika oraz trzech posterunkowych. Pełka na widok policji, pod wpływem nadmiaru alkoholu uległ atakowi białej gorączki.

W drodze do komisariatu po bił i pokopał eskortujących go policjantów, a wyrwawszy się w pewnej chwili z rąk posterunkowych wbiegł na posesję domu nr. 20 przy ul. Radzywińskiej, gdzie w ucieczce przez parkan zawisł na sztachetach przyczem dotkliwie się zranił.

Niebezpiecznego awanturnika zdjęto z parkanu a celem uniknięcia dalszych awantur zainożono mu kaftan bezpieczeństwa.

Tak obezwładnionego przewieziono go do lokalu XV-go komisariatu, gdzie pierwszej pomocy udzielił mu lekarz pogotwia. Do czasu wytrzeźwienia niefortunnego amatora napojów wysokowych zatrzymano w areszcie.

Oberwanie się chmury w Mogilanach i Krzywaczce.

Wczoraj około godz. 13. na przestrzeni między Mogilanami a Myślenicami pasem szerokim około 5 km. przeszła gwałtowna burza, połączona z oberwaniem się chmury.

Centrum burzy leżało nad Krzywaczką. Wskutek ulewy wezbrał gwałtownie potok Krzywaczka i zalał kilka domów,

Szajka kółporterów fałszywych 5-złotówek przed sądem krakowskim

Od początku roku 1933 pokazywała się w Krakowie większa ilość fałszywych monet 5 i 2-złotowych. Wszczęte dochodzenia zostały ukoronowane niespodziewanym wynikiem:

Oto przyrzucono na dworc kolejowym w Krakowie agenta handl. Rafała Sznuła Feiwingera i handlarza drobiu Eisiga Schlaefriga. Kiedy zbadano wartość waliz posiadanych przez wymienionych handlarzy, znaleziono w nich 150 sztuk fałszywych monet 2-złotowych.

Wobec takiego wyniku przeprowadzono rewizję w mieszkaniu Schlaefriga, a tam aresztowano dalszych współników handlarzy fałszywymi monetami a to handlarza drobiem Arona Fischera i Samuela Lempla handlarza węgla.

W toku przesłuchań aresztowani przyznali się, że wspólnie puszczali w obieg fałszywe monety 5 i 2-złotowe, których dostrzegł im Freisinger. Mieli w ten sposób puścić w obieg 96 sztuk wonet 5-złotowych i 340 sztuk fałszyfikatów 2-złotowych.

Sprawa tych wszystkich oszustów znalazła się wczoraj przed trybunałem krakowskiego sądu okr. karnego.

Trybunałowi przewodniczył s. o. dr. Bobilewicz, wotują sędziowie dr. Kraus i dr. Rząca, oskarża prok. dr. Topiński, bronia dr. Goldblatt, dr. Luks, dr. Soehnel i dr. Gutfreund.

Straszny wypadek na ul. Krupniczej

Wczoraj w południe spłoszył się koń dorożkarski stojący w zaprzęgu przed kawiarnią Renesans z niewiadomej przyczyny i w czasie biegu dorożka zaczęła o klucz otwartego hydrantu przy ul. Krupniczej 3 skutkiem czego został uszkodzony hydrant, a właściciel dorożki Andrzej Koza został ranny.

Wstrzymanie egzekucji podatków

Prezes izby skarbowej w Krakowie wydał podległym organom polecenie wstrzymania wszelkich egzekucji na terenach zniszczonych klęską powodzi.

LAKIERY nitrocelulozowe („Duco“) we wszelkich kolorach poleca Skład farb Juda, Kalwaryjska 29, tel. 149-79.

Dyr. wodociągu utonął w Jastarni.

Wczoraj w czasie ratowania tonącej nauczycielki Ewy Hubertowej, utonął inż. Stanisław Aleksandrowicz, dyrektor wodociągów lwowskich, włoki Hubertowej i inż. Aleksandrowicza wyłowiono. Tego samego dnia zaczęły tonąć jeszcze cztery osoby, z których zdołano uratować trzy, czwarta młoda dziewczyna, nieznanego nazwiska utonąła.

Przy tej sposobności wyszła na jaw wadliwa organizacja ratownicza, rozporządzająca zbyt szczupłym personelem ratunkowym jakoteż sprzętem. Zgon trzech osób wywołał przygnębiające wrażenie w Jastarni i okolicy.

Dyrektor inż. Aleksandrowicz znany był powszechnie we Lwowie i cieszył się wielką sympatią lwiego grodn. Ubył jeden z dzielnych i zasłużonych okół rozwoju miasta obywateli. Zginął po bohatersku ratując cudze życie.

Pobita przez męża

Pogotowie ratunkowe wezwano na ul. Zamojskiego 33, gdzie blacharka została pobita przez męża garńkiem podczas sprzeczki. Lekarz pogotowia stwierdził rany cięte czoła, powieki górnej, dolnej i nosa. Po opatrzeniu przewieziono ją do szpitala św. Łazarza.

Aresztowany za kradzież rzucił się pod tramwaj.

Ubległej niedzieli po godz. 10-tej rano prowadził ul. Krakowską posterunkowy P.P. niejaki Mieczysław Sterka, aresztowanego za kradzież. W pewnym momencie Stark rzucił się pod przejeżdżający tramwaj. Zawezwano natychmiast pogotowie ratunkowe. Lekarz stwierdził ogólne potłuczenia i kilka drobniejszych uszkodzeń. Przewieziono go na oddział chirurg. szpitala św. Łazarza.

„Czuły“ narzeczony z ul. Niewiadomej.

O godz. 20-tej wyjeżdżało Pogotowie ratunkowe na ul. Niewiadoma 15, gdzie Anna Felic, l. 21, kucharka zam. przy ul. Krakusa l. 23 pobita została przez narzeczonego, Karola Berdzakiewicza. Po opatrzeniu przewieziono ją do szpitala św. Łazarza.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Kraków ul. Na Gródka 2 — Telefon 173-02 (od godz. 8—11 w poł.)

CENY OGŁOSZEŃ: w Kronice krakowskiej cała strona 800 zł., pół strony 500 zł. i wierz. n.m. 50 gr.

Dr. bus 15 gr. za Wyraz.

Odpowiedzialny Redaktor i Wydawca Alfred Kwiatkowski.

Drukarnia „Monopol“ Kraków Na Gródka 2. Telefon Nr. 173-02.